

วิชา การเล่นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็ก
(1071304)

เรื่อง วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายนอกห้องเรียน

โดย

นางสุทิตา อินยม

รหัส 571761321077

ห้อง 2 (11604)

สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

ชื่อของเล่น / ภาพ	ส่งเสริมพัฒนาการด้านใด	สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการการเล่น	สอดคล้องกับการทำงานของสมองส่วนหน้า EF	แนวคิดทฤษฎี
การเล่นบทบาทสมมติ ของเล่นชุดครัวจำลอง เล่นกิจกรรมเสรี ในมุมบทบาทสมมติ การแสดงบทบาทสมมติแบบไม่มีบทเตรียมไว้ เด็กจะคิดถึงเรื่องใดตอนใดก็ออกมาแสดงได้ทันที โดยแสดงไปตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง 	<u>พัฒนาด้านร่างกาย</u> เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก ฝึกการใช้กล้ามเนื้อมือในการหยิบจับสิ่งของ ฝึกการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมือและตา <u>พัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ</u> เป็นการฝึกให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องอีคิว และเรื่องความรู้สึก ที่ชอบแสดงออกทางด้านอารมณ์ของตนเองอย่างเต็มที่ เป็นการสอนให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องอารมณ์ของคนเรามีหลากหลาย ฝึกให้เด็กเรียนรู้เท่าทันอารมณ์ของตนเองด้วย <u>พัฒนาด้านสังคม</u> เด็กได้เรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน รู้จักปรับตัวเข้าหากัน ฝึกความเป็นผู้นำผู้ตาม รู้จักยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างและเข้าใจบทบาทของตนเองและผู้อื่น เกิดความรักและสามัคคี <u>พัฒนาด้านสติปัญญา</u> ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก เด็กได้คิดจินตนาการบทบาทสมมติ และเรื่องราวต่างๆ กระตุ้นความคิดของเด็ก	เพียเจต์ (Piaget) พัฒนาการเล่นเชิงสัญลักษณ์ เมื่อสติปัญญาของเด็กเพิ่มขึ้นตามวุฒิภาวะ เด็กจะเริ่มรู้จักใช้ความคิด จินตนาการ มโนภาพ เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเล่น ในวัยนี้เป็นวัยของเด็กก่อนอนุบาลซึ่งเด็กชอบจินตนาการการเล่นบทบาทสมมติเป็นพ่อ แม่ หมอ ตำรวจ และมีบทบาทอื่น มีการนำสิ่งของต่างๆ ใกล้เคียงตัวมาสมมติให้เป็นสิ่งของในชีวิตจริง การเล่นในขั้นนี้เด็กต้องใช้จินตนาการทางความคิดโดยสามารถเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของสิ่งต่างๆ ให้เป็นไปในรูปแบบที่หลากหลายตามจินตนาการของตนเอง	การเล่นบทบาทสมมติจะช่วยพัฒนาสมอง EF ได้เป็นอย่างดี ยิ่งเด็กจะเปลี่ยนผ่านจากการถูกคนอื่นกำหนด มาเป็นการกำหนดตัวเอง การเล่นละครสร้างสรรค์โดยเด็กเอง ส่งผลลัพธ์ด้านบวกอื่นๆ เพราะในการเล่นละครเด็กๆ ต้องใช้สมองทักษะ EF ทุกด้านอย่างฉับพลันทันที นอกจากต้องจำบทบาทของตนเอง ว่าเล่นเป็นละครตัวใดแล้ว จะต้องทำท่าหรือพูดอย่างไร และต้องจำบทบาทของตนเองและผู้อื่นได้	คาร์ล กรูส (Karl Groos) กล่าวว่า เด็กมีสัญชาตญาณในการเล่นเพื่อฝึกฝนทักษะต่างๆ ที่จะต้องใช้เมื่อโตขึ้น เนื้อหาของการเล่นจะเชื่อมโยงกับพฤติกรรมของผู้ใหญ่หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก เช่น ในมุมบทบาทสมมติของโรงเรียนอนุบาล เรามักเห็นเด็กเล่นบทบาทต่างๆ เช่น เล่นพ่อ แม่ ตำรวจ หรือหมอ ซึ่งการเล่นเป็นพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ที่เห็นในชีวิตประจำวัน และการเลียนแบบจะเป็นการฝึกทักษะที่จะต้องใช้อุปกรณ์เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่

สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

ชื่อของเล่น / ภาพ	ส่งเสริมพัฒนาการด้านใด	สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการการเล่น	สอดคล้องกับการทำงานของสมองส่วนหน้า EF	แนวคิดทฤษฎี
การเล่นบล็อก บล็อกพลาสติก เป็นเครื่องเล่นสัมผัสที่ประกอบด้วยบล็อกรูปทรงต่างๆ เช่น บล็อกทรงสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม ทรงกลม ทรงกรวย ครึ่งวงกลม บล็อกกลวง ซึ่งแต่ละรูปทรงจะมีหลากหลายสี ส่วนใหญ่การเล่นบล็อกสร้างสรรค์จะจัดให้เป็นกิจกรรมการเล่นเสรี เด็กจะเล่นเป็นรายบุคคลหรือเล่นเป็นกลุ่มก็ได้ 	<u>พัฒนาด้านร่างกาย</u> ทั้งกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก ในการเล่นบล็อกแต่ละครั้ง เด็กจะต้องไปหยิบบล็อกหรือเคลื่อนย้าย หอบหิ้วบล็อกและต้องจัดเก็บหลังจากเล่นเสร็จแล้ว เด็กต้องใช้กำลังและออกแรง ได้ใช้พัฒนากล้ามเนื้อในส่วนแขน ขา และลำตัว ส่วนการต่อบล็อกเด็กต้องวางบล็อกลงให้ตรงกับช่อง เป็นการพัฒนาในด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา ซึ่งเป็นการพัฒนาในด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก <u>พัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ</u> เด็กปฐมวัยจะชอบเล่นของเล่นที่มีสีสันสวยงามอยู่แล้ว ยิ่งถ้าได้เล่นของเล่นที่ตนมีความต้องการและสนใจแล้ว ย่อมทำให้มีความรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน และไม่รู้สึกลำบากหน่าย สนุกเพลิดเพลินกับการความคิดการต่อบล็อก <u>พัฒนาด้านสังคม</u> เด็กได้ฝึกความร่วมมือและแบ่งปันขณะที่เล่นต่อบล็อกร่วมกับผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ฝึกความรับผิดชอบโดยการเก็บบล็อกหลังจากเด็กเล่นเสร็จ <u>พัฒนาด้านสติปัญญา</u> เด็กได้เรียนรู้จักการนับการเปรียบเทียบความยาว ความกว้างของรูปทรงต่างๆ ฝึกความคิดสร้างสรรค์ ในการนำบล็อกมาต่อกันให้เป็นรูปร่างอื่นๆตามจินตนาการ	แกล บียอร์คสัน (Bjorklund) การเล่นแบบคู่ขนาน (Parallel Play) เด็กเริ่มให้ความสำคัญกับผู้อื่นมากขึ้น สามารถนั่งเล่นอยู่ใกล้กับคนอื่นได้ใช้ของเล่นชนิดเดียวกัน กล้องเดียวกัน บริเวณใกล้ๆกัน แต่ยังไม่ได้เล่นด้วยกัน บางครั้งจะหยุดมองว่าคนอื่นเล่นอะไร ให้ความสนใจเป็นระยะ แต่ยังไม่ได้เล่นด้วยกัน เช่น มุมบล็อก เด็กเล่นไม้ชุดเดียวกัน ในบริเวณเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น การเล่นในขั้นนี้ นำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคม เด็กเรียนรู้ถึงการแบ่งปัน การผลัดกันเล่น หรือการรอคอย ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมต่อไป	การสร้างประสบการณ์ พัฒนาทักษะสมองด้วยกิจกรรมกลุ่ม ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเอง ในขณะที่เด็กเล่นอาจมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนๆ ทำให้เด็กได้รู้จักวิธีการแก้ปัญหาต่างๆด้วยตนเอง ทำให้สามารถ พัฒนาตนเอง ไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วย ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการให้กับลูกน้อย ช่วยต่อเติมจินตนาการเด็กด้วยชิ้นส่วนต่างๆ ที่สามารถนำมาต่อเป็นคน เป็นบ้าน เป็นต้นไม้หรือวัตถุต่างๆ ตามความต้องการ การนำชิ้นส่วนมาประกอบกันช่วยฝึกสมองและสมาธิได้ดี ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	เอริก อิริคสัน (Erik Erikson) การเล่นเป็นวิถีของการฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต กล่าวถึง การเล่นในช่วงอายุที่จะเข้าสู่วัยเรียน เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่สังคมกว้างขึ้น เด็กจะรู้จักแบ่งปันของเล่นกับผู้อื่น รู้ว่าเมื่อไหร่ควรเล่นคนเดียวหรือเล่นกับผู้อื่นซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของพัฒนาการการเล่น

สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

ชื่อของเล่น / ภาพ	ส่งเสริมพัฒนาการด้านใด	สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการการเล่น	สอดคล้องกับการทำงานของสมองส่วนหน้า EF	แนวคิดทฤษฎี
การเล่นร้อยเชือก ของเล่นร้อยเชือก เป็นกิจกรรมที่ฝึกฝนการใช้ประสาทสัมผัสและการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กให้กับเด็กปฐมวัย วัสดุที่ใช้ในกิจกรรมนี้ได้แก่ เชือกสำหรับร้อยหลอดหลอดด้าย และลูกปัด กิจกรรมนี้จัดให้เด็กได้เล่นในช่วงกิจกรรมสร้างสรรค์หรือกิจกรรมเสรี 	<u>พัฒนาด้านร่างกาย</u> พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก ใช้มือให้ประสานสัมพันธ์กับตา การบังคับกล้ามเนื้อทั้งสองส่วนนี้จะพัฒนาเด็กให้มีความสามารถในการหยิบจับสิ่งของต่างๆ ได้อย่างมั่นคง <u>พัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ</u> มีสมาธิ เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานในการเล่น <u>พัฒนาด้านสังคม</u> เด็กได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน เอื้อเฟื้อช่วยเหลือแบ่งปันขณะที่เล่นร้อยลูกปัดร่วมกับผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ฝึกความรับผิดชอบโดยการเก็บหลังจากเด็กเล่นเสร็จ <u>พัฒนาด้านสติปัญญา</u> เข้าใจถึงความแตกต่างของรูปร่าง สี สันของสิ่งต่างๆ เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และเกิดกระบวนการเรียนรู้จดจำ ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ในการสำรวจ เปรียบเทียบ และแบ่งประเภทของสิ่งต่างๆ รอบตัว	พัฒนาการเล่นที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุหรือของเล่น ทั้งของเล่นที่มาจากธรรมชาติ หรือทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวเด็ก เด็กสามารถนำมาเล่นได้ หากมีความสนใจ ใฝ่รู้ อยากสัมผัสทดลอง เพียเจต์ (Piaget) ได้กล่าวถึง การเล่นโดยใช้ประสาทสัมผัสหรือการเล่นฝึกทักษะ เป็นการเล่นที่ฝึกทำซ้ำๆ เป็นการทำให้เด็กพัฒนาและเข้าใจในการเล่นกับของเล่นด้วยตัวของเด็กเอง	กลุ่มทักษะพื้นฐาน ด้านการจำเพื่อใช้งาน เป็นการเก็บประมวล และดึงข้อมูลจากประสบการณ์เดิม ออกมา ด้านการยั้งคิด ไตร่ตรอง สามารถควบคุมแรงปรารถนาของตนเองให้อยู่ในที่ที่เหมาะสม การสร้างประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้จากกิจกรรมกลุ่ม พัฒนาความใส่ใจจดจ่อในเด็ก เสริมสร้างความจำ ได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และพัฒนาการประเมินตนเอง ใช้สมองส่วนหน้าได้รับการพัฒนา จากการเล่นที่สนุกกับสีสัน รูปร่างของลูกปัด จะฝึกทักษะการใช้กล้ามเนื้อมือ ฝึกความคิดความจำ ด้านรูปร่างขนาดของลูกปัด ช่วยให้เด็กได้พัฒนาสมองและความฉับไวในการ	แนวคิดทฤษฎี ของ ฌอง เพียเจต์ (Jen Piaget) พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กตั้งแต่แรกเกิดต่อเนื่องไปจนถึงภาวะสูงสุดของการคิดการเข้าใจ มีกระบวนการ Assimilation ที่ทำหน้าที่ปรับข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งของวัตถุหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมเข้ามาตีความระดับความรู้เดิมเท่าที่มีอยู่ภายในตนเอง เมื่อพบสิ่งใหม่ที่เป็นข้อมูลที่แปลกไปจากความรู้เดิมซึ่งอาจจะยากขึ้น ทำให้เราไม่เข้าใจหรือไม่สามารถตีความได้ เราจึงปรับข้อมูลเหล่านั้นก่อนโดยการทดลองทำ

สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน

ชื่อของเล่น / ภาพ	ส่งเสริมพัฒนาการด้านใด	สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการการเล่น	สอดคล้องกับการทำงานของสมองส่วนหน้า EF	แนวคิดทฤษฎี
การเล่น BBL (Brain-based Learning) เล่นเกมกระโดดนับเลข ซึ่งมีเลข 1 – 10 ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในระหว่างกระโดดสลับเท้าซิด ที่มี 1 ช่อง – กระโดดเท้ากาง ที่มี 2 ช่องจะต้องพูดตัวเลขทั้งสองภาษา เช่น เท้าซิด ที่มี 1 ช่อง นับ 1 กระโดดเท้ากางออก ที่มี 2 ช่อง นับ One ไปเรื่อยจนครบจำนวนตัวเลข จะเล่นในกิจกรรมกลางแจ้ง 	<u>พัฒนาด้านร่างกาย</u> เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกายได้ทุกส่วน ฝึกความคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อ ไม่ว่าจะเป็นเดิน วิ่ง กระโดด <u>พัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ</u> เด็กได้รู้จักแสดงออกอย่างสนุกสนาน รู้จักการประนีประนอม ไม่ใช้ความรุนแรง ขณะที่เด็กเกี่ยวข้องกับประสบการณ์การเรียนรู้ของเขา กับเพื่อน <u>พัฒนาด้านสังคม</u> เด็กสามารถพัฒนาตนเองด้วยการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ง่าย การแบ่งปันของเล่น และเล่นอย่างเคารพกฎกติกา รู้จักรอคอย ช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น <u>พัฒนาด้านสติปัญญา</u> ฝึกทักษะความคิดและเรียนรู้อย่างมีเหตุผล พัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับมิติ ระยะ ทิศทาง เวลา ความเร็ว แรง	การส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ เซลล์สมองจะเกิดมีการเชื่อมต่ออย่างสูงสุด เมื่อถูกกระตุ้นให้เผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทาย ให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการเล่นอย่างสนุกสนาน และมี ความสุข ปราศจากความเครียดการเรียนรู้ของมนุษย์จะมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง	BBL คือ การสร้าง การฝึกสมอง ให้สมองเรียนรู้การแก้ปัญหาได้ถูกต้อง แม่นยำเหมาะสม ทุกช่วงวัยของการเรียนรู้ และสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในวิชาชีพได้จริง ในอนาคตการเรียนรู้การแก้ปัญหาในเด็กเล็กต้องเริ่มจากปัญหาง่ายๆ ที่เด็กเล็กคนนั้นสามารถทำได้ก่อนทุกครั้งที่เด็กสามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จ ก็มีอาหารใจเกิดขึ้น มีการหลั่งสารแห่งความสุข endorphin ออกมา เด็กก็จะมี พลังจิต พลังปัญญา ที่อยากจะแก้ปัญหาที่ยาก และซับซ้อนมากยิ่งขึ้นๆ	เคน และเคน (Caine and Caine) กล่าวว่า -การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน เป็นการเรียนรู้เนื้อหา ข้อมูล ขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ -การเรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเรียนรู้โดยมีเป้าหมาย สิ่งที่เรียนมีประโยชน์และมีคุณค่าสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และผู้เรียนมีความศรัทธาต่อสิ่งที่เรียนรู้ -การเรียนรู้แบบสัมผัสโดยตรง เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเข้ากับการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากประสบการณ์ตรงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน

ชื่อของเล่น / ภาพ	ส่งเสริมพัฒนาการด้านใด	สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการการเล่น	สอดคล้องกับการทำงานของสมองส่วนหน้า EF	แนวคิดทฤษฎี
เครื่องเล่นสนาม เครื่องกระดานลื่น สไลด์สองด้าน สำหรับกิจกรรมกลางแจ้ง 	<u>พัฒนาด้านร่างกาย</u> เด็กใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กประสานสัมพันธ์กับตา มีบันไดและราวจับเด็กสามารถขึ้นบันไดเพื่อขึ้นไปเล่นได้อย่างคล่องแคล่ว กล้ามเนื้อมีความแข็งแรง และมีสุขภาพดี <u>พัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ</u> เด็กเล่นแล้วสนุกสนาน เพลิดเพลิน เล่นซ้ำไม่เบื่อ พลิกแพลงการเล่นอย่างสร้างสรรค์ได้ตลอด ส่งเสริมให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด รู้จักปรับตัว เล่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้การระวังรักษา ความปลอดภัยทั้งของตนเองและผู้อื่น <u>พัฒนาด้านสังคม</u> เด็กสามารถพัฒนาตนเองด้วยการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้ง่าย รู้จักรอคอย ช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น การแบ่งปันของเล่น และเล่นอย่างเคารพกติกา กติกาการเล่น คือ - เล่นเครื่องเล่นให้ถูกวิธี ตามชนิดของเครื่องเล่น - ขึ้น-ลง ตามทางที่กำหนด - เครื่องต้องนั่งสั่นลง <u>ด้านสติปัญญา</u> เด็กรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์สิ่งต่างๆรอบตัว รู้จักการแก้ปัญหา ส่งเสริมให้มีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมรอบตัว รู้จักการตัดสินใจ แก้ปัญหาด้วยตนเอง พัฒนาทักษะการสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก	พัฒนาการเล่นที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุหรือของเล่นทั้งของเล่นที่มาจากธรรมชาติหรือทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวเด็ก เด็กสามารถนำมาเล่นได้ หากมีความสนใจ ใฝ่รู้ อยากสัมผัสทดลอง เพียเจต์ (Piaget) ได้กล่าวถึงพัฒนาการการเล่นไว้ 3 ขั้น คือ 1 การเล่นโดยใช้ประสาทสัมผัสหรือการเล่นฝึกทักษะ 2 การเล่นเชิงสัญลักษณ์ 3 การเล่นที่มีกฎกติกา	สร้างประสบการณ์พัฒนาสมองด้วยอิสระ เด็กกำหนดเป้าหมายการเล่นทุกอย่าง เลือกแบบการเล่นและวิธีการเล่นเอง จะเป็นการสร้างการเรียนรู้เชิงลึก เพราะการเล่นอิสระนั้นเด็กเกิดการพัฒนหลายด้าน เช่น ทุกการเล่นอิสระจะเป็นประสบการณ์ครั้งแรกที่เด็กคิดสร้างสรรค์ขึ้นใหม่เสมอ เด็กกำหนดกติกาในการเล่นเพื่อกำกับควบคุมการเล่นเอง เด็กได้สร้างสรรค์สัญลักษณ์หรือสมมติอุปกรณ์การเล่นเอง เด็กเป็นผู้เลือกเอง	รูบิน และ คณะ (Rubin and Other, 1983) 1.การเล่นเป็นความสัมพันธ์ที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตนเองโดยมีอิสระจากกฎเกณฑ์ 2.การเล่นเป็นสิ่งสำคัญและควบคุมโดยเด็ก 3.การเล่นเป็นกิจกรรมของชีวิตจริงที่สามารถทำได้ตลอดเวลา 4.การเล่นมีความสำคัญที่กระบวนการของกิจกรรมมากกว่าผลที่ได้จากการเล่น 5.การเล่นต้องมีปฏิสัมพันธ์และการร่วมมือกันของเด็ก

สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน

ชื่อของเล่น / ภาพ	ส่งเสริมพัฒนาการด้านใด	สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการการเล่น	สอดคล้องกับการทำงานของสมองส่วนหน้า EF	แนวคิดทฤษฎี
การละเล่น ขี่ม้าก้านกล้วย เล่นกิจกรรมกลางแจ้ง ขี่ม้าก้านกล้วยหนึ่งการละเล่นที่แสดงถึงควมมีภูมิปัญญาของคนไทยที่เดียว เพราะในสมัยก่อนแทบทุกบ้านจะปลูกต้นกล้วยไว้ทั้งนั้น ดังนั้น ต้นกล้วยจึงนำมาประยุกต์เป็นของเล่นให้เด็ก ๆ ได้อย่างดีทีเดียว โดยเฉพาะ ม้าก้านกล้วย ดูเหมือนจะถูกอกถูกใจเด็กชายวัยชนมากที่สุด เพราะเด็กๆ จะนำก้านกล้วยมาขี่เป็นม้า 	<u>พัฒนาด้านร่างกาย</u> เด็กใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กประสานสัมพันธ์กับตา เล่นได้อย่างคล่องแคล่ว สร้างความแข็งแรงกับกล้ามเนื้อ <u>พัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ</u> เด็กมีความสุขทางจิตใจ เพลิดเพลินสนุกสนาน รู้จักการประนีประนอม ไม่ใช้ความรุนแรง ขณะที่เด็กเกี่ยวข้องกับการประสบการณ์การเรียนรู้ของเขาเกี่ยวกับเพื่อน <u>พัฒนาด้านสังคม</u> เด็กสามารถพัฒนาตนเองด้วยการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ง่าย รู้จักรอคอย ช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น การแบ่งปันของเล่น และเล่นอย่างเคารพกติกา รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี การละเล่นในท้องถิ่น <u>พัฒนาด้านสติปัญญา</u> เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ เกิดจินตนาการในการเล่น แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	เป็นการเล่นเชิงสัญลักษณ์ เมื่อสติปัญญาของเด็กเพิ่มขึ้นตามวุฒิภาวะ เด็กเริ่มรู้ใช้ความคิดจินตนาการ มโนภาพเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเล่น การเล่นเป็นกิจกรรมในการพักผ่อน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกิจกรรมกลางแจ้ง ขี่ม้าก้านกล้วยทำให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่ได้มุ่งเน้นการแข่งขัน มุ่งให้เกิดจินตนาการ ได้ออกกำลังกาย โดยเด็กจะใช้ก้านกล้วยทำเป็นหัว หู และหางม้า แล้วสมมุติตัวเองว่าเป็นคนขี่ม้าพาวิ่ง	สร้างประสบการณ์พัฒนาสมองด้วยอิสระ เด็กกำหนดเป้าหมายการเล่นทุกอย่างเลือกแบบการเล่นและวิธีการเล่นเอง จะเป็นการสร้างการเรียนรู้เชิงลึก เพราะการเล่นอิสระนั้นเด็กเกิดการพัฒนาหลายด้าน เช่น ทุกการเล่นอิสระจะเป็นประสบการณ์ครั้งแรกที่เด็กคิดสร้างสรรค์ขึ้นใหม่เสมอ เด็กกำหนดกติกาการเล่นเพื่อกำกับควบคุมการเล่นเอง เด็กได้สร้างสรรค์สัญลักษณ์หรือสมมติอุปกรณ์การเล่นเอง เด็กเป็นผู้เลือกเอง	เพียเจท์ (Piaget, 1962) ได้กล่าวว่าการเล่นเป็นกิจกรรมในการพักผ่อน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ที่ไม่ได้มุ่งเน้นการแข่งขันเพียงอย่างเดียว แต่ควรคำนึงถึงว่าเมื่อเด็กเล่นแล้วได้ประโยชน์ รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา ให้อภัย และเสียสละ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์